

være at binde Kræfter, som ved en friere Brug kunde gjøre større Nytte, og at det i mange Henseender kunde volde meget væsentlige Ubehageligheder og vel ogsaa ved den aarlige Udrustning større Beføstning end fornødent for Uddannelsen af Mandskabet. En nærmere Indgaaen paa dette Skibsbyggerispørgsmaal ligger for Øvrigt nærmest for under Behandlingen af de extraordinære Bevillinger, og jeg skal derfor ikke opholde mig længere derved. Hvad derimod Forslagets øvrige Bestemmelser angaar, da skal jeg henlede Opmærksomheden paa den meget betydelige Forandring, der er foregaaet med Hensyn til Forordningerne til de menige Søartillerister. Efter en ceret Flaadeministers eget Raad er man gaaet til den nuværende Tjenestemangfoldighed, hvorefter man indkalder Søartillerister i et Antal af 700 med 100 Militærarbejdere, hvilket vil svare til Lovforslagets 800 Mand, da man vil udflyde Militærarbejderne, og af disse beholder 450 Mand til fortsat Uddannelse, og man har ment at kunne uddanne disse paa tilhørlig Maade efter den Brug, man vil gjøre af dem, og man har hævdet, at, forsaavidt Indkaldelse skulde forekomme senere, hvilket kan ske ved forøget Søudrustning, skal man indkalde af Aargangene det Mandskab, som har tjent i kortest Tid, for at Børnepligten kan fordeles paa en ligelig og rimelig Maade paa Mandskabet. Derfra gaar man bort i dette Lovforslag i en meget høj Grad, thi som Regel forlanger man ikke een ordineret Indkaldelse, men man forlanger tre. Disse Bestemmelser sætter jeg nu et Spørgsmaalstegn ved indtil videre. Med Hensyn til Undervisningsanstalterne blev det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) udtalt, at det vistnok vilde være det Heldigste at kasernere øverste Afdeling i Stedet for som nu nederste Afdeling i Officersskolen. Der kan være Grunde baade for og imod, det antager jeg, og det ærede Medlem anførte gode Grunde for sin Betragtning. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at den nuværende Ordning alligevel vil være at foretrække, og jeg skal sige det ærede Medlem hvorfor. En af vore Lænker med den nye Ordning af Søofficersskolen, som det forøvrigt — jeg udtaler det her — har glædet mig at høre fra flere Sider, at man har været vel tilfreds med, skjøndt den den Gang blev modtagen med Uvillie fra flere Sider, var den, at man i Stedet for som før væsentlig at binde sig til visse enkelte Kredse og da navnlig Kjøbenhavn, skulde se at drage unge Mænd med særlig Begavelse og Lyst til Virksomheden ind fra de forskjellige Egne af Landet, ogsaa uden Hensyn til hvilken Stilling de havde i Henseende til deres økonomiske Forhold. Hævde vi nu dette, tror jeg, at det, naar Kaserneringsprincippet overhovedet hævdes, har en større Betydning for et ungt Menneske, som af maaste fattige Forældre fra Provindserne, som ikke have nogen Forbindelse i Hovedstaden, sen-

des ind her til Kjøbenhavn, at han strax kan sendes ind i Skolen under sine Læreres og Inspektørens Omsorg og gives det efter Skolens Krav og Fordringer passende Tilsyn. Dels bliver det langt billigere, dels bliver det næsten kun derved muligt for den Uformuende at faae Sønnen frem, men det bliver ogsaa, tror jeg, mere betryggende for Forældrene, som, selv om de betale temmelig dyrt i en privat Familie, dog ikke kunne være sikre paa, at de unge Mennesker derved ere bevarede for de Fristelser af forskjellig Art, som kunne møde dem paa det fremmede Opholdssted. Ganste vist gaar nu Halvdelen af første Afdeling bort og maaste endnu flere; men selve den Smule militære Dressur, de have faaet, vilde ikke skade dem senere i deres øvrige praktiske Virksomhed (Sør!), og skal jeg tro det ærede Medlem, der nu sagde: „Sør!“ — thi det var vist det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod) — saa maa det være en overordentlig stor Binding for dem. For anden Afdeling derimod, som staar nærmere til at gaa over fra Kadet til Sekondlieutenant og komme paa fri Haand, skades der derimod en Overgang fra den mere tvungne Stilling til den frie Stilling, som de faae som Sekondlieutenant, naar de ikke kasernerer, og det tror jeg har sin Betydning ogsaa i pædagogisk Henseende. Jeg har opholdt mig saalænge ved dette Punkt, fordi det formentlig ikke er uvigtigt; dog hører det for Resten ganste vist til de mere specielle Punkter i Lovforslaget. Det har glædet mig at se, at den meget ærede Flaademinister gjør visse Fordringer, ogsaa i theoretisk Henseende, til de unge Mænd, han vil optage i Reservelieutenantsskolen. Jeg tror, at det er paa Tide, at det sker, og at vi ogsaa uden ringeste Tilfidsættelse af Almuesmanden kunne forlange, at Enhver, der vil frem som Reservelieutenant og derigennem som Sarnesfoged, Soldbetjent eller Sigt, maa have en vis theoretisk Dannelse. Derimod tror jeg, at det vilde gavne Tilgangen til Skolen, hvis den meget ærede Minister kunde opgive Fordringen paa, at de unge Mennesker skulde have gjort et Logt. Jeg ser jo nok Betydningen af denne Fordring, men jeg frygter for, at naar de skulle have gjort deres Logt, forinden de melde sig, saa vilde mange af de bedste Kræfter holde sig borte, thi det, som nu skrifer de fortrinligere Sømand til at gaa ind paa Reservelieutenantsskolen, er, at de derigennem kunne faae afgjort deres Børnepligt og derefter i Krigstilfælde staa til Tjeneste for Ministeren sammen med andre Børnepligtige. Som sagt, kan man ikke opgive denne Fordring paa et Logt, saa tror jeg ikke, man vil faae en saa fortrinlig Tilgang til Skolen, som man ellers vilde faae. De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg forlade og endnu kun gjøre een Betragtning gjældende. Naar man kaster et Blik paa Hærloven, saa møder man der som øverste Befalingsmænd et Antal af 89 Generaler